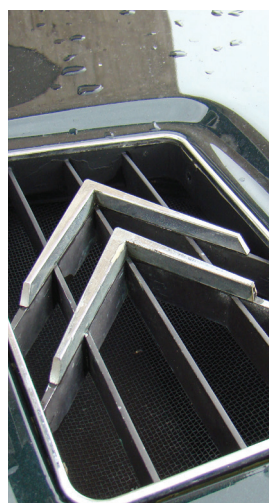

ПИРИНСКА РОМАНТИКА ОТ 90^{ТЕ}

В настоящата Първа глава на това издание ще се впуснем „в дебрите“ на неорганизирания и последвалия го структуриран ретро автомобилен живот в пиринския край. В годините изпълнени с несигурност и меко казано, неспокойствие, както в личния, така и в засегнатия тук културен живот с „бензинова насоченост“. Въпреки наличният, но все по-трудно откриваем архив и множеството спомени, които пазехме, трябваше да се превърна в професионален изследовател за да предложи нещо непубликувано до сега и същевременно носещо нова и интересна за феновете на автокласиката информация. Издирването и последвалото обработване на черно-белия снимков фонд отне много „оперативни“ дни труд и организационна техника, но крайният резултат е наистина впечатляващ. С активното и на- временно съдействие от страна на Андрей Андреев, Димитър Стойчев, Светлин Абаджиев и с моя личен архив, успях да се върна четиридесетина години назад и да представя картината на ретро културата в Благоевград преди основаването на Автомобилен ретро клуб Пирин. Открихме много носещи своята ценна информация и исторически дух фото-материали, отразяващи в пълна реалност ситуацията на една отдавна отминала и почти забравена епоха. Изсkochиха и някои неочаквани „подаръци“ за изданието, като „хвърчащият лист“ с имената, адресите и телефоните на „първородните“ пирински ретро ентузиаста (съхраняван в портфейла на един от нашите „дейци - ветерани“ и кротко очакващ своето „прераждане“), или снимката със „сръбски корени“ на дълго обсъждания „царски“ Opel Super 6, върнала се отново на родна територия благодарение на редица случайни моменти и познанства (предоставена като личен подарък за настоящия ни председател Андрей Андреев от Небойша Джорджевич, председател на „Сдружение на автомобилните историци“ в Сърбия). Прегледана е и цялата налична документация от създаването на клуба, като преломните събития и моменти са намерили своето място в страниците на тази „основополагаща“ глава на книгата. Спомнихме си и отново преживяхме редица случки с ретро автомобилен характер, пак пребродахме мислено България, връщайки се към „най-цветните“ връхлетели ни събития по време на организираната през годините авто-издирвателна дейност от страна на голяма част от членовете на АРК Пирин. Попаднахме и на интересни статии с „усмихваща ни“ в днешно време информация, но пък показващи реално „романтичната“ обстановка дори в ретро автомобилния бранш през 90-те години на миналия век. Разровихме се и в наличния ни автопарк от същия период и окаяното състояние на голяма част от него. Всъщност, може би сме новатори в тази информационна област, дръзвайки да покажем истинската същност на клубните среди през миналия век и да признаем, че не всичко е „хром и блясък“, а съществува и „патина и ръжда“ по любимите ни класически „приятелки“.

Смея да твърдя, че се получи една много приятна тема за създаването и началните години от дейността на Автомобилен ретро клуб Пирин, носеща информация от първо лице и показваща реалностите в този проходащ период на нашето организирано ретро движение. А сега ще ви оставя да се потопите сами в дебрите на пиринската романтика от 90-те...

Автомобилен ретро клуб Пирин съществува официално от 29.02.1996 г. с решение № 974 на Благоевградски окръжен съд. Това е и датата, която приемаме за основополагаща на ретро-техническият живот в българския югозапад. Този 25 годишен юбилей отразяваме и с изданието, което държите в ръцете си. Но и тази история има своя си история...

Ще се върнем още поне десетина години назад за да проследим зараждането на ретро културата в пиринския край. През 90-те, когато беше създаден АРК Пирин, при традиционните ни ежеседмични сбирки в четвъртък, често се обсъждаха автомобили и собственици, „украсяващи“ градската среда с „особените“ си машини. Носеха се легенди за Кадилаци, Мерцедеси, дори за „знатни“ четириколесни, принадлежали на царското семейство през 30-те години, какъвто е случаят с един запазен и днес Опел Супер 6. Разбира се, повечето истории бяха с романтичен оттенък, но събуждаха изследователския ни интерес и достигаме до своите истини. Още в края на 80-те години се забелязваха реставрирани ретро возила (тук ще си позволя да цитирам вече покойния, пръв наш председател Стефчо Чимев, който казваше: „Ретро, това е автомобил с външни калници, другите съм ги карал и като чисто нови.“). Особено впечатление правеха легендарни „царски“ возила, като едно черно кабрио Мерцедес с червен салон (в детските ми представи беше някакъв моторизиран файтон), което всъщност се оказа Мерцедес 170 V кабрио, определено рядък и интересен автомобил, но уви, без връзка с българската царска фамилия.

Mercedes 170V на Стефчо Чимев. На заден план се вижда новата му ретро придобивка - BMW 321.

ПРОТОКОЛ № 1

ОТ УЧРЕДИТЕЛНОТО СЪБИРАНЕ НА ОБЩЕСТВО С НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ
ИМ "АВТОМОБИЛЕН РЕТРО КЛУБ-ПИРИН" БЛАГОВЕГРАД

Днес, 18.11.1995 г. в град Благоевград се събиха ретно-проджидни, обединени от идеята за запазване в България на тези моторно-проджидни средства, които представляват източник за туризъм, което неговата част от културно-историческото наследство не отхвърля, с немеренето да организират одуване, което да реализира в живота този идеал.

Присъстваха учредителите Стефан Славов Чимев, Вели Георгиев Войнов, Кеман Кеманов Балабанов, Вели Георгиев Славов, Христо Георгиев Балчев, Димитар Георгиев Стричан, Борислав Цветков Иванов, Румен Георгиев Итос.

Първо взе думата Вели Войнов, който предложи за председател на учредителното събрание да бъде избран господин Кеман Кеманов Балабанов, а за секретар-протоколичен господин Борислав Цветков Иванов.

Други присъстващи не достигаха и остана тълкувано единично бяха избрани Кеман Кеманов Балабанов за председател на учредителното събрание и Борислав Цветков Иванов за секретар-протоколичен на учредителното събрание.

Председателят предложи събранията да протече при следния дневен ред:

1. Изменение на решението за учредяване на одуване с нестопанска цел със седалище в град Благоевград и избор на име на одуването.
2. Обявление на проектността на одуването и приемането му за утвар на одуването.
3. Избор на ръководния и контролни органи.
4. Изменение на решението за събиране на одуването на учредителното събрание. Други присъстващи не достигаха и остана тълкувано единично взе взеха предложението от председателя за събирането.

Притогава се взе обявление на т.1 от дневния ред. Второто взе г-н Стефан Чимев. Той предложи събранията да вземе решение за учредяване на одуване с нестопанска цел с

РЕШЕНИЕ № 974

29.02.1996 г.

гр. Благоевград

В ИМЕТО НА НАРОДА

Благоевградският окръжен съд колегия в публичното заседание на седени номери през хиляда деветстотин деветдесет и пета година е състав:

Председател: Елена Авалева
Членове: Елена Златинова
и Росен Василев

при секретаря Веселина Спасова и в присъствието на прокурора Снежана Кацарска като разгледа докладването от Председателя фирмено дело № 33 по описа за 1996 год. да за се произнесе все предпаз следното:

Производството е по чл. 489 и сл. от ГПК във връзка с чл. 136 и сл. от ЗЛС.

Управителният съвет на одуването с идеална цел "АВТОМОБИЛЕН РЕТРО КЛУБ-ПИРИН" е отправил молба за вписването му в регистра на съда.

Към молбата са приложени учредителен протокол с решение за основаването на клуба, уставът на одуването, подписан от основателите, образец от подписа на председателя, представява одуването, удостоверение, че под името на одуването няма вписано друго такова в съдебния регистър, банков бонбиро за внесена държавна такса.

Становието на прокурора е, че молбата е основателна. Съдът, след като изслуша виевите се членове на управителния съвет и прокурора, счита, че са изпълнени всички изисквания за вписване на одуването. То е учредено съгласно решението за основаване на одуването, целите му не противоречат на Конституцията и действащото законодателство, уставът му съдържа всички изисквани от чл. 136 от ЗЛС разпоредби, органите му са избрани съобразно чл. 140 и чл. 144 от ЗЛС.

Водни от горното и на основание чл. 496 от ГПК във връзка с чл. 134 и следващите от ЗЛС, съдът:

РЕШИ:

ДА СЕ ВПИШЕ в регистра при Благоевградския окръжен съд одуване с нестопанска цел с наименование "АВТОМОБИЛЕН РЕТРО КЛУБ-ПИРИН" със седалище гр. Благоевград, ул. Илинден 14, вх. А.

а) да запази в Република България пътнотранспортните средства, представляващи интерес за историята като част от културно-историческото наследство на страната.

средства:

а) годишен членски внос б) дарения в) заециания г) субсидии

устройства:

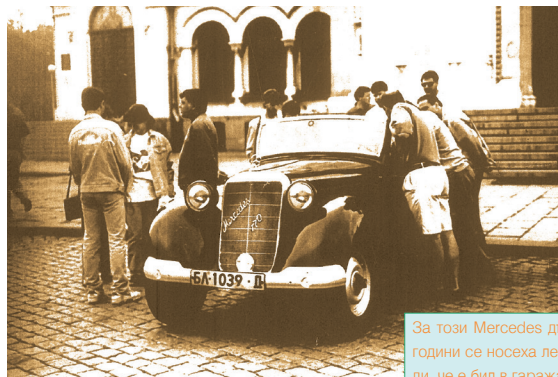
органи на одуването са Общото събрание, управителния съвет и Председател и контролно-ревизионна комисия.

начин на приемане на нови членове:

новите членове се приемат от УС въз основа на молба придружена

Градът ни помни още един много хубав 170 V със собственик бъдещия ни първи председател Стефан Чимев. Първо черен, после бял, Мерцедесът винаги привличаше погледите в края на 80-те и началото на 90-те години.

Голяма част от градската ни „история на колела“ е запазена и днес, обгрижвана в една или друга степен от „местните страници с особеното хоби“. Много автомобили се преродиха и в момента, освен че са си в града, могат да се похвалят и с перфектна кондиция и готовност за парад. Ще изброя три такива случая, все с американски класики. Дълги години при ежеседмичните ни сбирки обсъждахме един забравен и скрит в гараж Кадилак от началото на 60-те, чийто собственик не допускаше никого до колата си в продължение на десетилетия и естествено, всички си мислехме, че Кадилакът отдавна е „отплавал“ в чужди светове. Докато един хубав ден, човекът ни намери и заяви: „Готов съм, направих колата заради абитуриентския бал на внучката си и след това ще участвам в ежегодния ви парад“. Така и стана - тази американска красавица отново е на пътя и носи същите приятни мигове и спомени на своя собственик, както някога... Вторият случай, с който сме не по-малко горди, е един Шевролет Им-пала седан с четири врати от 1959 г., красял градската среда през 70-те, прибран в гараж и чакащ по-добри времена. Е, дочака ги - в нашия клуб е, част от нашата история и в прекрасно състояние към момента.

За този Mercedes дълги години се носеха легенди, че е бил в гаража на Цар Борис III. Разбира се, няма данни това твърдение да се окаже истина.

BGD-01, AUTO BORISA III, SOFIJA, 29 SEP 92 - JORDAN MITEV IZ BUGARSKOG GRADA BLAGJEVGRADA SADAŠNJI JE VLASNIK AUTOMOBILA POSLEDNJEG NBUGARSKOG KRALJA BORISA III, REČ JE O "OPELU-SUPER ŠEST" NULTE SERIJE IZ 1937. GODINE. VLASNIKOVA JE NAMERA DA GA ZA POČETNU CENU CENU OD DVA MILIONA MARAKA PRODA NA AUKCIJI, DA BI NAPRAVIO ŠTO VEĆU REKLAMU, MITEV JE OVIH DANA KRALJEVSKI AUTOMOBIL PRIKAZIVAO U CENTRU SOFIJE, NA SLICI AUTOMOBIL BORISA III NA TRGU ISPRED BIVŠE KRALJEVSKE PALATE U SOFIJI, TANJUGFOTO RS/BTA

История номер 3: Додж Лансър от 1961 г. Отново безчет клубни обсъждания за автомобила, преживял собствения си двигател, после един Перкинс (ВАМО), та дори и мотор от Москвич. Накрая кротнал в гараж за дълго и прероден в ръцете на един от най-дълголетните ни членове и председател - Димитър Стойчев. Сега въпросният Додж се радва на добра съдба и множество разходки в България и по Балканите...

Добрата новина е, че „романтиката на 80-те и 90-те“ се запази в нашия клуб, държим на нея ревностно и можем да се похвалим с отличен официален и неофициален клубен живот, както ще разберете и от следващите редове.

И така ежедневието на хората, раздвоени между реалния живот и „любовта към ръждата“ ги подтиква към следващата естествена крачка напред, а именно учредяването на автомобилен ретро клуб и афиширането, че съществуват наистина. Годината е 1995-та, осмината ентузиаста се събират буквално на улицата, пред къщата на един от най-активните ни съмишленици, но винаги стоящ в сянка - Емил Войнов.

Лъскат опела на цар Борис за посрещането утре на Симеон в Благоевград

В 11 часа утре Симеон II и неговата съпруга Маргарита ще пристигнат в Благоевград. Господите ще спрат на паркинга пред хотел „Ален мак“ и оттам ще бъдат съпроводени до площад „Георги Измирилев-Македончето“ пред кметството, където ще разговарят с гражданите на Благоевград. По-късно царската двойка ще бъде приета от кмета Костадин Паскалев, посещението им ще приключи с литургия в църквата

„Св. Богородица“ и коктейл в ресторант „Кукулите“ в квартал „Вароша“.

Вечерта Симеон ще има изложбеници на вежди, притежание на цар Борис. Според членове на царския клуб „Горна Джумая“ около двестата семейства в града притежават уникални царски предмети с голяма историческа стойност, те с радост ще прилягнат участъка за изложбата.

Привържениците на Симеон II изляскали

специално за случая старата лимузина „Opel“, собственост на благаевградчанина Йордан Митев-Марфа, за който се предполага, че е една от последните коли на цар Борис.

Доста спорове на истории, запознати с житието и битието на царското семейство, има около въпросната кола, но пред репортер на „Струма“ Йордан Митев заяви, че последна дума има Симеон II. Той се кани да пред-

ложи на царското семейство панорамна обиколка със стария „Opel“ из красивите окрестности на Благоевград.

С няколко автобуса и десетки леки коли хората от Гоце Делчев и района ще пристигнат в Благоевград, за да вземат участие в посрещането на Симеон Втори и Маргарита. Превозът се организира от ръководството на Демократическата партия на Стефан Савов в Гоце Делчев с председател

Ерол Муртазов. Общинският КС на ОД с също прави организация за всички членове, симпатизанти и граждани от Гоцеделчевско да се видят с царската двойка утре в Благоевград.

Очаква се на 2 юни Симеон и съпругата му Маргарита да се срещнат с патриарха, прорончица леля Ванга на Рулите. Според нейни близки Ванга чакала с нетърпение царя и се готвела да му каже важни неща.

„СТРУМА“

Лъскат опела на цар Борис за посрещането утре на Симеон в Благоевград

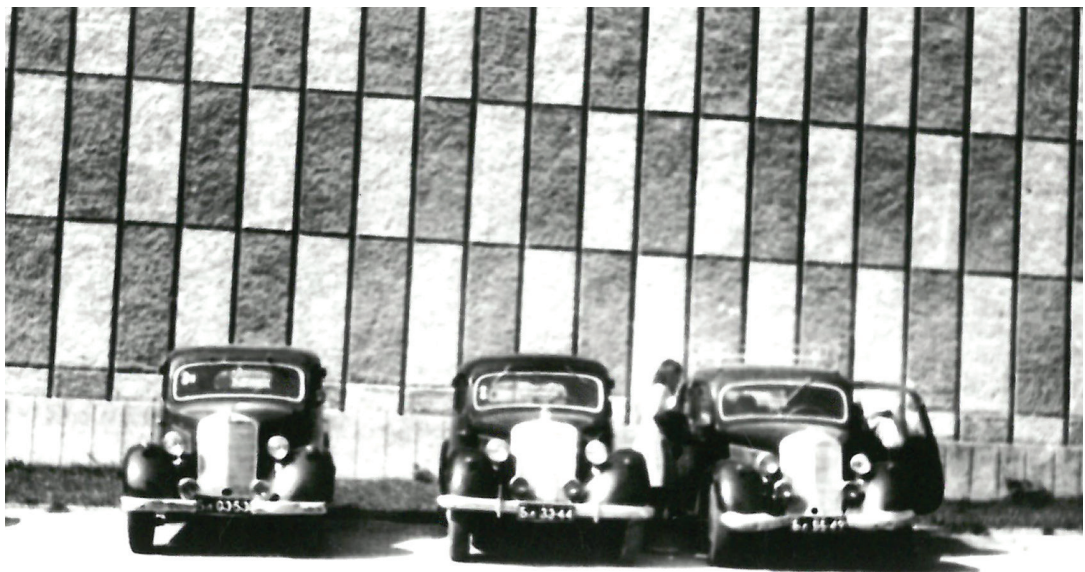
Симеон II
Марафа вече е лъснал опела на цар Борис, с който утре в Благоевград ще бъде посрещан Симеон II
Подробности на стр.2

Другият автомобил с „царски“ произход - Opel Super 6. И тук фактите не са на страната на собственика, въпреки кампанията по „коронацията“ на колата през 90-те години.

В тази книга обаче няма как да подминем реалните му заслуги, така че ще присъства на нашите страници по-нескромно, защото историята трябва да бъде предадена такава, каквато е. И на това импровизирано събрание е решено да бъде учреден официално „Автомобилен ретро клуб Пирин“, избран е Управителен съвет, а честта да бъде първи Председател на клуба се пада на най-опитния и „врял“ в общността наш голям приятел Стефчо Чимев. Така с общи усилия, много желание и ентузиазъм стигаме до 29.02.1996 г., когато с официално решение на Благоевградския окръжен съд започва съществуването на „Автомобилен ретро клуб Пирин“. Какво ли ще се случи през следващите 25 години?

90-те години бяха интересни времена - несигурни, изненадващи и на моменти изпълнени с откровен авантюризм. В такава, меко казано, неспокойна среда, ретро движението на югозапада е в застои и в очакване на по-добри времена. В първите си години „АРК Пирин“ няма активна официална дейност, не са правени опити да се организират клубни събития. Но началото на Новия век действа като катализатор и на „феновете на ръждата“ и така един от най-дейните основатели на клуба - Емил Войнов, подема инициативата за съживяване на клубния ни живот и така се стига до втората преломна за нашата организация дата - 13.09.2001 г. Денят е четвъртък. Това е денят, в който възродихме отново нашата идея с ретро-автомобилен привкус. Сбирката се състоя в ресторант „Рибката“ и освен чудесно прекараното време с приятели по хоби, взехме и едно особено важно решение - да се събираме всеки четвъртък и да кроим бъдещите си планове и желания.

Ентузиазмът отново се завърна и в продължение на много години почти нямаше четвъртък, в който да не се е състояла поредната ни среща. Първоначално това се случваше в гореспоменатия ресторант „Рибката“, но се оказа че ни трябва по-тихо и задушевно местенце за да размишляваме върху авто-мото техниката на по чаша коняк. Пък и нали сме ретро клуб, правилното за нас място е в най-стария градски квартал – Вароша. Там имаше подходящ ресторант - „Царски клуб“ и дълги години това беше клубният ни адрес. Друго култово за „АРК Пирин“ място беше ресторант „12-те стола“, пак в кв. Вароша, който също има десетки четвъртъци ретро-клубна дейност в своите зали. Тези наши събирания всъщност създадоха клуба реално, всеки допринасяше със своя опит и възможности за отделните общи каузи, от там реално излязоха идеите за парадите и съборите, в тези четвъртъци се градеше ретро-авто-културата на Благоевград. Постепенно станавме повече: от седем души на 13.09.2001 г. се удвоихме през следващите 1-2 години. И наистина започнахме да приличаме на клуб. Още в края на 2001 г. направихме отчетно-изборно събрание и честта да бъде новият наш председател се падна на Стоян Евтимов, един от дейните тогава наши съмишленици. Тази промяна е отразена официално с Решение №310 от 01.02.2002 г. на Благоевградския окръжен съд. Така с ново ръководство, с нова енергия и с нови планове навлязохме в новото хилядолетие. Следвани от публичните изяви на клуба.

РЕТРО КЛУБ

Емил Георгиев Войнов
ул. Т. Александров №33 с.с.м.088/341 500

Камен Каменов Балабанов
ул. Т. Александров №88 т. 67-75
Христо Димитров Белгев

Стефан Славев Симев 2.6776
ул. Илинден №14 тел. 2.68-92
Слави Стефанов Симев

Васил Йорданов Спасов.
ж.к. Орлова гъка №ф.048/862 392

Емил Стефанов Антонов
ул. Сиксец №10 тел. 85-82-896
484-70

Бойко Стоянов Иванов
ж.к. Еленово №1 вх А/4 83-29
А.К.Б.

Освен официалните събития, които ще проследим в следващата глава на тази книга, в „АРК Пирин“ се случваха и много „инкогнито“ прояви, като например десетки мероприятия по издирване на знайни и незнайни автомобили и мотоциклети из цялата страна - случки изпълнени с много емоции и нови познанства. Например сутринта тръгваме за Казанлък, на обяд се озоваваме в Севлиево, буквално преследвайки една луксозна 6-цилиндрова Симка Ведет Шамборд, която спираме в движение. В самия край на работния ден вече сме в Ловеч и се молим да ни пуснат в музея на „Завод Балкан“ за да видим и пипнем първия български автомобил Балкан 1200 (разбира се, първоначално ни казаха да отидем на следващата сутрин, но щом научиха, че сме от далечен Благоевград, мигновено ни пуснаха и уредника на музея дори остана след работно време заради нас). Вече е тъмно, но за нас „ретро дей“ продължава и пътуваме към Луковит по следите на една Татра 603, която преди десетина години е била на обява в някое списание, но ние пазим този архив. Звъним на стационарния телефон - вдигат. Татрата си е още там. Отиваме, временно ни гонят кучета, чехословашките красавици обаче са две. Следват снимки, дълги разговори със собственика - фен, нови контакти, познанства и информация. Но е време да тръгваме. Така и така е станало късно, защо да не минем в 11 вечерта и през нашия добър приятел Емил от с. Волюяк и да направим нощна разходка в осеяния му с антики двор. Това е само един ден от пъстрия ни клубен живот извън пределите на Благоевград. Реално имаме десетки подобни „ретро паради в движение“. В различни краища на България проверявахме всякаква информация, къде актуална, къде част от историята или просто „приказка“.

Горе: Музейният Балкан 1200 в гр. Ловеч.

Долу: След кратка гонка, собственикът на тази Симка „се предаде“ и спря за да разгледаме „френската дама“.

Част от колекцията на Емил Войнов. В подобно състояние бяха повечето налични ретро возила в АРК Пирин през 90-те години. На снимката: Chevrolet Master Deluxe 1940 г.

През 25-годишното си съществуване сътворихме и една друга традиция - Коледният банкет. По идея на настоящия ни председател Андрей Андреев, празничната сбирка, освен добър завършек на годината, е и място, на което идват и наши приятели от цялата страна и с общи усилия „разбунваме духовете“ на десетки скрити в дворове и гаражи по села и паланки ретро возила. „АРК Пирин“ е и едно от първите такива сдружения със собствен сайт още от 2003 година. През 2002 г. станаме и членове на БАКСКАМ (Българска асоциация на клубовете за старинни и класически автомобили и мотоциклети) - добре замислена идея, но за съжаление без краен резултат. Ежегодно присъствахме на събранията на Асоциацията, докато не прекрати своето съществуване. От няколко години „АРК Пирин“ е колективен член и в „Български автомобилен клуб - Ретро“, както и в „Сдружението на независимите ретро клубове в България“. През 2018 година се побратимихме и с Авто мото клуб „Поморавие“ и сме единствения известен до момента в България клуб, уважен с подобна чест от колегите ни в Парачин. И за финал ще опитам да пресъздам картинката на наличния ни ретро-авто парк, когато взехме да градим „АРК Пирин“. Година преди първия ни парад разполагахме с двайсетина возила, до едно непригодни за участие в изложения, както се вижда и от публикуваните тук снимки. Но желанието, ентузиазмът и отборната игра явно правят чудеса и седем месеца по-късно ситуацията беше съвсем различна и доказателствата на тези мои думи се крият в следващата глава на това издание. С романтиката на 90-те беше свършено и бурно се пренесохме в Новия век. It's show time!

Ford Taunus 12M P4 sport coupe по време на реставрацията му - собственикът Димитър Стойчев разполагаше с едва няколко месеца да „събере пъзела“ и да вземе участие в първия ни парад.

Този Cadillac Seville Classic на Емил Войнов дълго време беше клубната ни емблема на колела. Благоевградчани определено не бяха безразлични към впечатляващата визия на елегантния американец.

Запечатан спомен от нощните ни софийски разходки след някой пореден „алтернативен“ ретро парад. На снимката – турски Анадол, собственост на Иван Минков от София.

Двете чехословашки „властимащи“ Татра 603 от гр. Луковит, открити чрез стара обява, архивирана в личния ми „тефтер за находки“.

„Нощната романтика“ на АРК Пирин – разходка из „античния двор“ на нашия приятел Емил Евлогиев от с. Воляук.

Новият гараж – музей на Емил Войнов – един от основоположниците на АРК Пирин. На снимката Опел Олимпия от 1940 г.

Една от новите придобивки на Емил Войнов. Варшава-та е един от автомобилите в сравнително добро състояние по това време в нашия клуб.

